

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review-הזרה < insertion of an earlier segment-קודמת O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי שנא הכא דתני להו לכולהו, ומאי שנא גבי יציאות שבת ומראות נגעים דלא קתני להו לכולהו?											⊘	ג.
שבועות וידיעות הטומאה דגבי הדדי כתיבין, ודמיין אהדדי בקרבן עולה ויורד - תני להו גבי הדדי, ואידי תנא תרתי תנא כולהו.	אמרי:										⊘	ג.
פתח בשבועות ומפרש ידיעות הטומאה											⊘	ג.
אידי דזוטרין מיליהו פסיק שרי להו, והדר תני שבועות דנפישן מלייהו.											⊘	ג.
שבועות שתיים שהן ארבע: שתיים - שאוכל ושלא אוכל, שהן ארבע - אכלתי ושלא אכלתי.											⊘	ג.
ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע: שתיים - ידיעת טומאת קדש וידיעת טומאת מקדש, שהן ארבע - קדש ומקדש.											⊘	ג.
יציאות שבת שתיים שהן ארבע: שתיים - הוצאה דעני והוצאה דבעל הבית, שהן ארבע - הכנסה דעני והכנסה דבעל הבית.											⊘	ג.
מראות נגעים שנים שהן ארבעה: שנים - שאת ובהרת, שהן ארבעה - שאת ותולדתה, בהרת ותולדתה.											⊘	ג.
מני מתניתין? לא רבי ישמעאל ולא ר' עקיבא											⊘	ג.
אי רבי ישמעאל											⊘	ג.
אינו חייב אלא על העתיד לבוא	האמר: [רבי ישמעאל]										⊘	ג.
אי ר' עקיבא											⊘	ג.
על העלם טומאה הוא חייב, ואינו חייב על העלם מקדש	האמר: [רבי עקיבא]										⊘	ג.
איבעית אימא: רבי ישמעאל, איבעית אימא: ר' עקיבא. איבעית אימא: רבי ישמעאל, מהן לחיוב ומהן לפטור ואיבעית אימא: רבי עקיבא, מהן לחיוב ומהן לפטור.											⊘	ג.
לפטור? הא דומיא דמראות נגעים קתני, מה התם כולהו לחיובא, אף הכא נמי כולהו לחיובא											⊘	ג.
לעולם ר' ישמעאל, וכי לא מהייב רבי ישמעאל לשעבר קרבן, אבל מלקות חיובי מהייב וכדברא											⊘	ג.
בפירוש ריבתה תורה שבועות שקר דומיא דשבועות שוא, מה שוא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר.	דאמר רבא:										⊘	ג.
בשלמא אכלתי ולא אכלתי - כדברא, שלא אוכל ואכל - נמי לאו שיש בו מעשה הוא, אלא אוכל ולא אכל - אמאי? לאו שאין בו מעשה הוא?											⊘	ג.
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	קסבר רבי ישמעאל:										⊘	ג.
אי הכי, קשיא דר' יוחנן אדרבי יוחנן											⊘	ג.
הלכה כסתם משנה	דאמר רבי יוחנן:										⊘	ג.
שבועה שאוכל ככר זו היום, ועבר היום ולא אכלה - ר' יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו: אינו לוקה	ואתמר: [רבי יוחנן וריש לקיש]										⊘	ג.
אינו לוקה, משום דהוה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יוחנן:										⊘	ג.
אינו לוקה, התראת ספק היא, והתראת ספק לא שמה התראה	ריש לקיש:										⊘	ג.
רבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח.											⊘	ג.
הי סתמא?	א										⊘	ג.
אילימא האי סתמא											⊘	ג.
אבל המותר בהטור והשובר בטמא - אינו לוקה את הארבעים	דתנן:										⊘	ג.
בשלמא שובר בטמא, דכתיב: (שמות י"ב) ועצם לא תשברו בו - בכשר ולא בפסול, אבל המותר בטמא מאי טעמא? לאו משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו											⊘	ג.
וממאי דר' יעקב היא, דאמר: לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו? דלמא ר' יהודה היא, ומשום דבא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, הא לאו הכי לקי											⊘	ג.

disputants-חילוקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר שאין לוקין עליו, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	⚡	■	♦								◇	ג.א
לא מן השם הוא זה, אלא משום דהוה לאו שאין בו מעשה, ולאוי שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יעקב:	⚡	■	♦								◇	ג.א
אלא האי סתמא אשכח:		!											ג.א
שבועה שלא אוכל ככר זו שבועה שלא אוכלנה ואכלה - אינו חייב אלא אחת, זו היא שבועת ביטוי שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד	[תנן]	!	■									◇	ג.א